

[Aksel Larsen.]

Sådanne forlangender er ikke — så meget har jeg vel lov til at sige — stillet under forhandlingerne i nogen af folketingets skatteudvalg. Der har man været villig til efterhånden at få besked og har indstillet sig på, at ikke alle love kan være vedtaget, inden f. eks. kildeskattelovforslaget kommer til afstemning.

Jeg forstår ikke, hvordan man kan tænke sig at lægge en sådan byrde på ministeren eller pålægge ministeren en sådan pligt, som den dagsorden — så vidt jeg husker dens ordlyd — vil pålægge, så jeg henstiller til forslagsstillerens overvejelse, om han ikke enten skulde trække den tilbage, nu han har demonstreret sin vilje, eller i hvert fald omarbejde det, så den blev mere menneskelig; for et dagsordensforslag af den ultimative og omfattende karakter kan jeg ikke tilråde at stemme for.

Niels Westerby: Den højtærede finansminister erklærede, at regeringen var villig til at forhandle om et skatteeft, men den har ikke selv foreslået et sådant. Nu slap der jo den højtærede finansminister en bemærkning over tændernes gærde, nemlig den, at et skatteeft kunne være på 60 pct. eller — jeg mener, jeg hørte rigtigt — 65 pct. eller måske 55 pct. Jeg synes, det er en lidt underlig løs måde at omgås dette vigtige forhold på. Den højtærede finansminister og regeringen må jo have gjort sig nogle tanker om, hvor skatteeftet skal ligge; dagen før valget havde regeringen vitterlig konkrete planer om et skatteeft.

Hvad er regeringens planer om dette skatteeft? Er det på 55 pct., er det 60, eller vil regeringen gå med til 50 pct.? Hvis den højtærede finansminister på regeringens vegne kunne erklære, at han gerne ville gå med til et skatteeft på 50 pct., var der kommet noget ud af denne debat. Vil regeringen være med til en kombination af de forskellige lofter, f. eks. også i forbindelse med forholdet imellem forbrugsbeskatning og indkomstbeskatning? Eller vil regeringen være med til et skatteeft af den karakter, som det radikale venstre har skitseret, som med de forbehold, hr. Poul Møller tog med sin vurdering, bestemt ikke ganske kan afvises. Jeg synes, det ville være rigtigt, at regeringen gav klar besked

til det høje ting om, hvordan det forholder sig med regeringens politik på dette område.

Dernæst synes jeg, at det var et meget spagt og trist kapitel i den højtærede finansministers svartale, da han kom ind på spørgsmålet om finanspolitikken og det høje renteniveau og kreditstramningen. Den højtærede finansminister siger i dag: dette er en skattedebatt, det er sandelig ikke en finanspolitisk debat eller en samfundsøkonomisk debat. Men jeg mener da, jeg kan huske så langt tilbage, at da regeringen sidst fremsatte et lovforslag om merværdiafgift, skulle en stor del af denne merværdiafgifts provenu netop bruges med finanspolitisk sigte. Nu er det altså helt ude af billedet i regeringens tanker.

Men hvad er det egentlig for noget, når den højtærede finansminister står op og siger, at jeg og den højtærede finansminister gerne vil have en lidt strammere finanspolitik og så til gengæld have et lavere renteniveau og komme kreditstramningen til livs? Ja, det er vi rørende enige om, det kan vi bestemt ikke blive uenige om. Men der er bare den forskel på liberalt centrum og regeringen, at vi har stillet et konkret forslag om det. Vi har nemlig foreslået, at man skulle reservere en del af provenuet af merværdiafgiften til at skabe forudsætning for disse ting. Finansministeren indskrænker sig til et suk, noget i retning af suk, idet han siger: jeg ville så forfærdelig gerne, men jeg kan ikke. Det var i virkeligheden det, der lå i finansministerens udtalelse.

Eller er det vitterlig sådan, at finansministeren alligevel har nogle tanker i baghovedet? Er det sådan, at ministeren vil møde med forslag om besparelser? Er det sådanne tanker, man har i regeringen? Eller er det tanken, at regeringen om nogle måneder vil møde med nogle forslag om punktskatter for at kunne slække på renteniveauet og på kreditstramningen? Eller vil man møde med andre former for skatter? Skal de selskabsskatter, som finansministeren nævnte i sit indlæg, bruges hertil? Jeg vil dog ikke tro, de vil være særlig egnede.

Jeg synes, det ville være rigtigt, om finansministeren ikke bare nøjedes med suk, men fremlagde en klar politik på dette område. Jeg tvivler meget på — det vil jeg gerne sige meget stærkt til regeringen —